

מיזם זכרון משפחתי

שיח משפחתי

שם הסיפור: גלגולה של מגילה

שם המספרת: יפה שחר

מקורות העשרה

נקודות לשיח

נרות שבת באושוויץ / רבקה קופר

בבואנו לשם ב-18 בינואר 1943, הכניסו אותנו לבלוקים בבירקנאו, היו אלה אורות סוסים לשעבר. קיבלנו מדפי עץ, שעליהם היה עלינו לישון, לשכב. אחד הדברים הראשונים שעשינו אני וחברותי שהגיעו אתי, היה למצוא מכרים בין אלה שנשארו, אסירים שהסתובבו באושוויץ. ומצאנו. אחד הדברים הראשונים שביקשנו מהם, היו שני זבבות של נרות. בליל שישי התאספנו על המדף העליון בבלוק שלנו. היינו אז 10 עד 12 בנות. הדלקנו את הנרות והתחלנו לשיר בשקט שירי שבת. היינו מסונורים מהאור של הנרות, ולא ידענו מה נעשה מסביב. אחרי הפסקה קטנה שמענו בכי חנוק מסביב, מעל כל המדפים שסובבו אותנו. קודם הבכי הבהיל אותנו, זעזע אותנו. נתברר שמכל המקומות נשים יהודיות שישבו חודשים ואפילו שנים, התאספו סביבנו על המדפים השכנים, הקשיבו לשירה. היו אחדות שירדו וביקשו שנרשה להן לברך על הנרות.

(מדברי עדות במשפט אייכמן)

סוכה באושוויץ / הרב סיני אדלר

הנער ידע שהוא עושה מעשה מסוכן שעונשים עליו קשה. אולי אפילו ממיתים בגלל זה, ודאי מכים! אבל משהו דוחף אותו לעשות את הסוכה, הוא לא יכול אחרת. הראיתם חג סוכות בלי סוכה? אי אפשר בלי סוכה, לפחות אחת...

לא היה שום דבר שציין את חג הסוכות, אבל משהו בכל זאת סמן את החג, בחור אחד קיים מצוות סוכה. הבחור הזה עודנו חי היום. הוא הרב של העיר החדשה ההולכת ונבנית אשדוד, זה הרב סיני אדלר. כיצד קיים את מצוות הסוכה?

היה שם מחסן של מיטות מן המיטות הקים דפנות וסכך עשה מירק שמצא על הארץ. כך קוימה מצוות סוכה באושוויץ.

1. מדוע לדעתכם פסק הרב שהמגילה כשרה וראויה? (והרי היא לא הייתה כזו)
2. כיצד ביכולתנו לקשור את סיפורי השואה למצבנו האמוני כיום?
3. האם נתקלתם בחייכם באנשים שעברו אסון והמשיכו הלאה? מדוע הם בחרו להמשיך לחיות ולבנות?

בקשה ומשימה

1. צלמו את השיח המשפחתי או חלק ממנו (סרטון או סטילס) ושתפו אותנו ע"מ לשתף זאת לפייסבוק שלנו.
2. צלמו סרטון (בן 3-5 דקות) המתאים לימים שבין יום השואה ויום העצמאות. בו תעלו סיפור משפחתי קצר הקשור לתקופת הגלות, השואה, העלייה, הקליטה. של כל תפוצות ישראל. אנו נעלה את מקבץ הסיפורים לפייסבוק ולאחר הבית כך שיעמדו לרשות הציבור.

את התמונות והסרטונים שלחו בבקשה לווטצפ 0524700906